

Futólag valóban ránéztek, majd valamelyest hátrább húzódtak, hogy őelőttük átcsúszva leülhessen a harmadik, üres ülőhelyre. Dani tudta, ha megtenné, elsodorná őket. Néhány pillanatig mellettük topogott, szinte segélykérően nézve rájuk és az üres helyre, de azok áhítatosan maguk elé meredtek, majd leülve belekezdtek a főénekbe. Dani előbbre ment, s még néhányszor próbálkozott, ahol a második, a harmadik vagy a negyedik hely volt üres. Amikor e sorok végén kérdően megállt, a legszélén ülők behúzták a lábukat, némelyik félig fel is állt, hogy Dani beszuszakolhassa magát, de senki sem ült beljebb. Az arcokon — a szent igére készülve — várakozó áhítat tükröződött. Már a bibliaolvasás is elhangzott, s ő már a másik oldalon jött visszafelé, de a szélső ülések birtokosai úgy belemerültek az igehirdetés első mondataiba, hogy észre sem vették őt. Egyre zavartabban téblábolt, hogy leülhessen. Már csak a sorok közepén volt néhány hely. Végül kiért újra az előcsarnokba. Az egyik oszlopnak dőlve hallgatta egy ideig az önátadásról, önzetlenségről, samaritánusi irgalmasságról szóló prédikációt, de sajgó gerince nem bírta tovább. Hirtelen eszébe jutott, hogy az édesanyja másik templomában egy órával később kezdődik az istentisztelet. Kilépett a templomból, és egy éppen befordúló taxit leintve — amoda vitette magát. De ez a templom is igencsak tele volt már, és kezdődött minden elölről. Hiába álldogált fél percig, egy percig, könyörgően nézve a szélen ülőkre, azok nem adták át a nagytermetű férfinek szélső ülőhelyüket. Már-már feltűnést keltett próbálkozásaival. Mintha néhány másodpercre a lelkész is abbahagyta volna a prédikációt, ezért aztán zavartan kisomfordált a templomból.

Odakint hirtelen magányosságot érzett és éhséget. A Metró felé ballagtában egy önkiszolgáló bisztróból kellemes ételszag párolgott ki az ajtón. Belépett. Vette a tálcát, kiválasztotta a megkívánt ételt, kifizette és helyet keresett. Mindenütt ült már valaki. Az egyik sarokasztalnál söröskancsójába fogódzkodó, csapzott hajú férfi könyökölt. Meredten nézett a poharába. Ám amikor Dani megállt mellette, révetegen végignézte, felmérte a helyzetet: gyorsan behúzódott a falig, és ezt mondta.

— Ülj ide, komám, csak elférünk valahogy! Dani lezökkent, kezébe vette kanalát. A sarokba préselődött ember leszívta söréről a habot és odaszólt Dani-nak:

— Jó étvágyat, testvér! Csuda jó a babgulyásuk!

Dani belekóstolt. Csakugyan jó volt, mégsem tudta lenyelni. Percekig fújta, mintha hűtené, pedig csak a torkát szorongatta valami, és arra gondolt, hogy legalább ebbe a bisztróba minden vasárnap betér, úgysem várja őt sehol senki, és legközelebb talán már enni is tud majd."

/Gyökössy Endre novellája/

***Vasárnapi* ÜZENET –** a Nagyvárad-Olaszi református gyülekezet istentiszteleti melléklete. Megjelenik minden vasárnap és ünnepnap. **Alapította** Veres-Kovács Attila lp. **Tördelőszerkesztő:** Jakó Sándor. **Szerkesztőség:** 410042-Oradea/Nagyvárad, Libertatii/ Ezredévi emléktér 40. szám **Tel.:** 0259-416357; **Honlap:** www.nagyvaradolaszi.ro

Vasárnapi ÜZENET

XVIII. évf. 28. (874.) sz.
2018. július 15.

A NAGYVÁRAD-OLASZI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ISTENTISZTELETI MELLÉKLETE

Irgalmasnak lenni

„Fél év is elmúlt a temetés után, amíg Dani rá tudta szánni magát, hogy édesanyja holmiját rendezgesse és ruháit szétosztogassa a nőrokonok között. Meghatva matatott anyja éjjeliszekrény-fiókjának jól ismert személyes tárgyai között. A Donnál elesett apja katonaképe is előkerült, s az ő diákigazolványába készült gyorsfotó is. Akkor még nem volt kövér, csak pufók. Később nőtt meg — valami hormonzavar miatt — széltében-hosszában akkorára, hogy mindenki Daginak szólítja azóta is. Egyetlen lány nevezte Dagikának, de amikor megkérte a kezét, az gyorsan férjhez ment máshoz. Csak édesanyjának maradt Danikám. A fiókból egy, a Reformátusok Lapjából kivágott „Istentiszteleti rend" is előkerült. Néhány templom címe s az istentiszteletek kezdési ideje alá volt húzva benne. Emlékezett, ezekbe a templomokba járt édesanyja, aszerint, hogyan volt érkezése korábban vagy később elindulni, mert mindig előre megfőzte kettőjük ebédjét. Szombat lévén, úgy határozott, hogy másnap elzarándokol az egyik templomba, ahol korábban kezdődik az istentisztelet, és bibliás édesanyja emlékére nagyobb összeget tesz a perselybe. Ő maga nem volt templomos ember. Autóbuszra szállt, ahol két hely is akadt volna, de csak belül, az ablak mellett. Hogy odaférhessen, át kellett volna a külső ülésen terpeszkedőn lépnie. Ismerve saját térfogatát, erről inkább lemondott, pedig túlsúlya miatt szüntelen fájt a gerince, nem tudott sokáig állni. Milyen önző! — gondolta a farmernadrágos ifjoncról, aki fölött kérően, szinte könyörögve tornyosult, hátha beljebb csúszik, de az oda se nézett. Így jutott el sajgó derékkal a templomig; amikor belépett, már jócskán tele volt, hátul néhányan álltak is. Dereka egyre jobban fájt, érezte, hogy nem tudja végigállni az istentiszteletet, ezért beljebb ment és úgy nézelődött. Észrevette, hogy jó néhány sorban van még hely, csak nem a szélső üléseken, ugyanúgy, mint az autóbuszon. Míg hely után kutatott, a lelkész felment a szószékre, s a gyülekezet felállva énekelni kezdett. Ezt a lehetőséget használta fel, hogy megálljon egy házaspárnak látszó férfi és nő mellett, azt remélve, hogy azok két hellyel arrébb mennek, és akkor majd ő is leülhet.

(folytatása a hátoldalon)

ISTENTISZTELETEK

Délelőtt 10 órakor:

Lekció: ***Ézsaiás 5, 1-7 versei***

Alapige: ***Lukács 13, 6-9 versei***

„Azután ezt a példázatot mondta: "Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjében, és kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált. Azt mondta erre a vincellérnek: Íme, három éve, hogy idejárok gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába? De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom, hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki."

Az Ige üzenete: A terméketlen fügefa példázata önvizsgálatra indít bennünket, hogy végig tekintve életünkön számba vegyük gyümölcseinket. A keresztyén ember elképzelhetetlen gyümölcstermés nélkül, *mert lehetetlen, hogy azok, akik igaz hit által Krisztusba oltattak, háládatosság gyümölcsét ne teremjék* - tanítja hitvallásunk. Hogy milyen a jó gyümölcs? A mindennapi életünk példájából kiindulva mondhatjuk: szép, illatos, ízletes, tápláló stb. A keresztyén ember élete is, így kell Isten dicsőségére és embertársai javára történjen. Tanuljunk a példázatból, legyen termékeny életünk!

Könyörgés: *Istenünk, édes Atyánk! Mint mennyei Gazda kérünk, tápláld életünket, adj gyümölcstermést. Munkáld, hogy így tudjuk Tetőled kapott hivatásunkat betöltenünk a mindennapi élet területein. Ámen!*

Igét hirdet: ***Dénes István Lukács*** **lelkipásztor**

Keresztséget kiszolgáltatja: ***Nacsádiné Csuka Melinda*** **kórházlelkész**

Énekeljük: 163; 432/1-4;161/3; 311/1-7; 255/1-2; 255/3-4 ;90/1

Délután 5 órakor:

Alapige: ***Példabeszédek könyve 22,9 verse***

„Az irgalmas szemű ember áldásban részesül, mert adott kenyeréből a szegénynek!"

Az Ige üzenete: Irgalom. Irgalmas szem. Különös jelzős szerkezet ez. Olyanról szoktunk hallani, hogy valakinek sóvár szeme, parázna szeme, irigy szeme van, de mi az, hogy irgalmas szem? Az irgalmas szemű ember észreveszi a másikat, meglátja a másik szükségét. Miért van kevés irgalmas szemű ember? Valószínűleg azért, mert kevesen kapnak irgalmasságot. Aki egyszer megtapasztalja, mit jelent egyedül ott állni egy nagy baj kellős közepén, amikor egyszer csak mellé lép valaki, és mosolyogva távozik, annak az embernek könnyebb lesz irgalmasnak lennie. Hát még, aki az Isten irgalmasságát tapasztalja meg! Az ilyen embernek sokkal könnyebb lesz irgalmasnak lennie. Nem is az ilyen ember lesz irgalmas, hanem az Istentől kapott mérhetetlen mennyiségű és minőségű irgalom egyszerűen átárad rajta. Megtanul úgy nézni másokra, ahogyan őreá nézett a mindenható, irgalmas Isten. Bőven lesz irgalom a szívében, és könnyű lesz továbbadnia.

Könyörögjünk: *„Szelíd szemed Úr Jézus, Jól látja minden vétkemet, Személyemet ne vesse meg, Szelíd szemed Úr Jézus!" Ámen!*

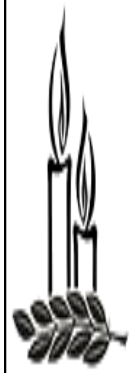
Igét hirdet: ***Nacsádiné Csuka Melinda*** **kórházlelkész**

Énekeljük: 166; 404/1-6; 310/1-4; 90/1

HIRDETÉSEK

◙ - Ma kereszteljük Isten kegyelméből *Mille Emeric Norbert* és *Harsányi Tünde* református szülők 2018. január 22-én Nagyváradon született ***DÁVID-NORBERT*** nevű kisfiát. Legyen bőséges áldás a gyermek és a család életén!

◙ - 63 évesen **kísértük el utolsó földi útján** néhai **Csuha Rudolf** autószerelőt. A minden vigasztalás Istene legyen és maradjon gyászoló feleségével, három fiával, menyével, nővérével, unokahúgával és családjával. *„Az Isten sátora az emberekkel van, és övelük fog lakni, és maga az Isten lesz velük, és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál nem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé!"* (Jelenések 21,3-4)

◙ - **Kegyelettel emlékezünk** a gyülekezet és a család közösségében néhai ***Tilger István*** halálának nyolcadik évfordulóján. Bánatos szívű édesanyja, testvére és családja emlékeznek, az örök élet hitével és a viszontlátás reményével. Az Úr adjon vigasztalást gyászolóinak! Emléke legyen áldott nyolc év távlatából is!

◙ - Újra megnyitottuk a gyülekezet ***ARANYKÖNYV***-ét, melybe azoknak nevei kerülnek, akik a lelkészi lakás felújítására adakoznak. Isten áldja meg mindenkor a jókedvű adakozókat!

Kegyelem

Először sírsz.
Azután átkozódsz.
Aztán imádkozol.
Aztán megfeszíted
Körömszakadtig maradék-erőd.
Akarsz, egetostromló akarattal –
S a lehetetlenség konok falán
Zúzod véresre koponyád.
Azután elalélsz.
S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.
Utoljára is tompa kábulattal,
Szótalanul, gondolattalanul
Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:
A bűn, a betegség, a nyomorúság,
A mindennapi szörnyű szürkeség
Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor – magától – megnyílik az ég,
Mely nem tárult ki átokra, imára,
Erő, akarat, kétségbeesés,
Bűnbánat – hasztalanul ostromolták.
Akkor megnyílik magától az ég,
S egy pici csillag sétál szembe véled,
S olyan közel jön, szépen mosolyogva,
Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor – magától – szűnik a vihar,
Akkor – magától – minden elcsitul,
Akkor – magától – éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.

Ez a *magától:* ez a Kegyelem.

/Reményik Sándor/

HALLGASSUK A REFORMÁTUS ADÁSOKAT
a MÁRIA Rádió hullámhosszán, FM 102,2

péntek este 7, vasárnap reggel 7-kor, kedd hajnal fél 5-kor a Partiumban és Erdélyben,

Szerkesztő munkatársak: **Nacsádiné Csuka Melinda, Köteles László, Visky István**

Akinek a DIGI társaság által üzemeltetett vonalas telefonja van, a **031-5040404**-es telefonszámot tárcsázva, éjjel-nappal ingyen hallgathatja a Mária Rádió műsorát.

